

РЕШЕНИЕ

№ 6969

гр. София, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 09.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5435** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 38, ал.6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), във вр. с чл.145 и сл.от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от О. Ч. Й., против Решение № ППН-01-748/2020/13.05.2022г., издадено от Комисия за защита на личните данни /Комисията/.

В жалбата са наведени доводи за нищожност на решението, алтернативно за незаконосъобразност, поради липса на форма по смисъла на чл.59 от АПК и в противоречие с материалноправните разпоредби. Претендират се разноски

Ответната страна – Комисия за защита на личните данни, чрез процесуалния ди представител в депозирано писмено становище, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение с която да я отхвърли. Претендира разноски

Заинтересованата страна – Г.-Н. Е. Н., представлявана по реда на чл.32, т.2 от ГПК от своята майка К. С. С.-Н., оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с което да отхвърли.

Заинтересованите лица – Р. Ц. П., Б. Д. П., К. Й. К. и А. Й. Т., редовно призовани, не се явяват, не изпращат представители и не изразяват становище.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представители и не изразява становище.

След като се запозна с жалбата и с приложените по делото писмени доказателства, съдът установи следната фактическа обстановка :

Производството пред административния орган е образувано по жалба от Г.-Н. Н. –

лично и като управител на Етажната собственост в сграда, находяща се в [населено място], [улица], в която се твърди, че лицата О. Й., Р. П., Б. П. и К. К. неправомерно обработват личните й данни, посредством камери за видеонаблюдение, монтирани над входните врати на притежаваните от тях недвижими имоти, без нейното съгласие и това на Общото събрание на ЕС.

Препис от жалбата е връчен на лицата, посочени в нея, на които е дадена възможност за изразяване на становища. С писмо № ППН-01-748-5/18.03.2021г. и № ППН-01-748-6/18.03.2021г., заинтересоване лица О. Й. и Р. П. са изложили доводи за недопустимост на жалбата, поради липса на правен интерес и просрочие, алтернативно за неоснователност.

За изясняване на спорна е извършена проверка, задачата на която е да установи изградена ли е система за видеонаблюдение в имотите на заинтересованите лица, находящи се на [улица] какви са техническите и параметри. В хода на проверката е установено, че на адреса се намира девететажна жилищна сграда в режим на етажна собственост, с един вход. Резултатите са обективирани в Констативни актове за съответния недвижим имот, към които са изготвени и приложени протоколи, графични изображения на местоположението и обхвата на камерите и попълнени въпросници.

Видно от КА № ППН-02-268/28.05.2022г. в ат.24, собственост на Б. П. е монтирана система за видеонаблюдение, състояща се от една камера, записващо устройство и телевизор, на който се наблюдава изходящия образ и записи от камерата. Системата позволява постоянен запис и съхранение на образа да период от 90 дни, след което същите се изтриват автоматично по реда на постъпването им. Освен това позволява нощен режим на работа, без предаване и запис на аудиосигнал. Установено е също така, че камерата е монтирана над входната врата като в обхвата й попадат волната част на входната врата на ат.25 и малка част от входната врата на ап.23 и прилежаща част от коридора на етаж.

Видно от КА № ППН-02-269/28.05.2022г. в ап.31, собственост на К. К. е монтирана видеошпионка, снабдена с вградена стационарна камера с 120€ ъгъл за наблюдение, звънец, батерия, вградена памет, слот за допълнителна памет, двупосочен аудиосигнал, възможност за запис на снимка или видеоклип, възможност за безжично свързване към домашна мрежа и позволява нощен режим на работа. Видеошпионката е монтирана на входната врата на ап.31 като в обхвата й попада непрозрачна алуминиева входна врата, обособяваща самостоятелен коридор пред ап.30 и ап.31 и малка част от този коридор пред входната врата на ап.31.

Видно от КА № ППН-02-271/28.05.2022г. в ап.11, собственост на Р. П. е монтирана видеошпионка, снабдена с вградена стационарна камера с 120€ ъгъл за наблюдение, звънец, батерия, вградена памет, слот за допълнителна памет, двупосочен аудиосигнал, възможност за запис на снимка или видеоклип, възможност за безжично свързване към домашна мрежа и позволява нощен режим на работа. Видеошпионката е монтирана на входната врата на ап.11 като в обхвата й попада коридорът, водещ до нейния апартамент и входната врата на ап.10.

Видно от КА № ППН-02-272/28.05.2022г., в ап.7, собственост на О. Й. е монтирана видеошпионка, снабдена с вградена стационарна камера с 166€ ъгъл за наблюдение, звънец, батерия, вградена памет, слот за допълнителна памет, двупосочен аудиосигнал, възможност за запис на снимка или видеоклип, възможност за безжично свързване към домашна мрежа и позволява нощен режим на работа. Видеошпионката

е монтирана на входната врата на ап.7 като в обхвата ѝ попада коридорът пред апартамента, входните врати на други два апартамента на етаж, асансьорната врата и част от стълбището.

Въз основа на горните констатации е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която жалбата е приета за основателна като на основание чл.58 § 2, буква „г“ и чл.5, §1, б.“а“ от Регламент (ЕС) 2016/679 е издадено разпореждане за преустановяване на заснемането на общи части от етажната собственост, както и демонтиране на камерите.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави своите правни изводи :

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл. 38, ал.1 и ал.2 от ЗЗЛД като спор между страните по този въпрос няма.

Съдът намира, че поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери нормата на чл. 59 АПК. Оспорваният индивидуален административен акт съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК, а именно: наименование на органа, който го е издал, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, дата на издаване, подписи на лицата, участвали в производството. Предвид това, настоящият съдебен състав счита, че е спазена законоустановената форма на оспореното решение и не е налице основание за отмяната му по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, които да са ограничили правото на защита на оспорващите и да са препятствали правото им адекватно да я организират. Съгласно трайно установената практика на Върховен административен съд, съществено е това нарушението, наличието на което да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. ако това нарушение не е допуснато, би се стигнало до постановяване на акт с различно съдържание.

Оспореното решение на КЗЛД е постановено в съответствие с материалния закон.

На първо място оспорваната заповед не е нищожен административен акт, тъй като е издадена след валидно сезиране, от лице с правен интерес. Това е така, тъй като з.с.Г.-Н. Н. е живуща в сградата на посочения адрес и всичко свързано с ЕС я касае пряко. На следващо място тя е сезирала Комисията и като физическо лице и като управител на ЕС.

Второ, не се споделят доводите за недопустимост, поради просрочие, тъй като извършваното видеонаблюдение е продължавано действие, което е съществувало и към момента на проверката.

Между страните не се спори, а и от доказателствата по делото безспорно се установява, че сградата е в режим на етажна собственост, в която се осъществява видеонаблюдение, посредством камери, монтирани на входните врати на ап.7, 11, 25 и 31, в чийто обхват попадат общи части, които не са собственост на администраторите, съответно не се ползват от тях. Също така липсват доказателства, от които да е видно, че видеонаблюдението се осъществява на базата на взето решение на Общото събрание на етажната собственост.

Съгласно разпоредбата на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД, "Обработване на лични данни" е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране,

записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбинирани, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видеонаблюдението е действие по обработване на лични данни, тъй като се извършва запис чрез технически средства за видеонаблюдение. Видеозаписите от средствата за наблюдение съдържат "лични данни", защото чрез тях можете да бъдете физически идентифициран/а по безспорен начин.

Поради обстоятелството, че в България видеонаблюдението, като вид обработване на лични данни не е подробно уредено, при разглеждане на отделните казуси следва да се анализира и международното законодателство и практика, свързани с обработването на лични данни, извършвано чрез видеонаблюдение.

Основните принципи за неприкосновеността на личния и семейния живот са заложили в редица европейски и международни актове – Конвенция за защита правата на човека и основните свободи, Харта за основните права на Европейския съюз, Конвенция 108 на Европейския парламент за защита на лицата при автоматизирана обработка на личните данни и Директива 95/46/ЕО. В чл.8 на Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи се регламентира, правото на зачитане на личния и семеен живот като намесата на държавните власти в ползването на това право се допуска само в случаите предвидени в закон и в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната. Този принцип е уреден и в Хартата за основните права и свободи на Европейския съюз. В конвенция 108 на Европейския парламент за защита на лицата при автоматизирана обработка на личните данни се прокламира една обща цел за зачитане на правата и основните свободи на всяко физическо лице и по-конкретно правото му на личен живот по отношение на автоматизираната обработка на лични данни, отнасящи се до него. Видеонаблюдението като вид автоматизирана обработка на лични данни попада под регламентацията на тази конвенция. Детайлизиране на общия принцип за неприкосновеност на личния и семеен живот е постигнато в Директива 95/46/ЕО като основен акт, който към настоящия момент урежда защитата на личните данни в Европейския съюз.

Въпросът с видеонаблюдението в националното ни законодателство е уреден както следва :

- В Конституцията на Република България, където е прокламирана общата забрана за заснемане (чл. 32 ал. 2), като е регламентирана и възможността да се извършва видеонаблюдение въпреки липсата на съгласие на физическото лице в случаите, когато това е предвидено в специален закон.
- В Закон за движението по пътищата, където в чл. 165, ал. 2, т. 7 е посочено, че определени от министъра на вътрешните работи служби могат да обозначават места за контрол по спазването на правилата за движение от всички участници в движението, като поставят пътни знаци и техника за видеонаблюдение;
- В Закон за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия. В чл.16 от този закон е визиран въпросът с видеонаблюдението. Там подробно се регламентира, че организаторите на спортни мероприятия уведомяват гражданите чрез информационни табла, поставени на видно място за ползването на видеотехника при охраната на обекта, без да указват нейното местонахождение;
- В Закон за специалните разузнавателни средства, където е регламентиран редът за и използване на видеонаблюдение за целите на националната сигурност и

противодействието срещу престъпността, както и начините за съхранение и унищожаване на заснетата информация;

- В Закон за частната охранителна дейност, където в чл. 56, ал.1 се урежда и възможността при осъществяване на охрана на обектите, охранителите да могат :

1. да осигуряват спазването на установения пропускателен режим за влизане и излизане от охранявания обект и вътрешния ред в него чрез проверка на документите за самоличност на външни лица и служебните пропуски на работещите; проверка на багажа, включително чрез ръчен металотърсач и металдетекторна рамка, на моторните превозни средства и/или товара им, както и на съпроводителните им документи; видеонаблюдение; мониторинг контрол проверка за наличие на взривни вещества, оръжие и забранени от закон вещества чрез технически средства.

2. проверяват сигнали, получени от обекти, оборудвани с технически системи за сигурност и включени на централизирани и локални системи за наблюдение и контрол, като проверката се извършва от мобилни охранителни патрули.

В ал.2 от същата разпоредба е предвидено, че проверките по ал. 1 се извършват по начин, който да не уронва честта и достойнството на гражданите

Също така там е уреден и редът и срокът за съхранение и унищожаване на заснетата информация, като в този нормативен акт срокът е двумесечен.

Така цитираните нормативни актове водят до извода, че право да извършва видеонаблюдение имат:

1. Търговци или юридически лица, както и техни звена за самоохрана, които са лицензирани за извършването на частна охранителна дейност;

2. Държавни институции, на които се налага да извършват видеонаблюдение за изпълнение на своите функции;

3. Във всички останали случаи видеонаблюдение може да бъде извършвано само при наличие на нормативно основание или при изрично съгласие.

Безспорно, разпоредбите на ЗЗЛД не се прилага за обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности, но настоящият казус не попада в тази хипотеза, тъй като в случая видеонаблюдението се извършва в общи части в недвижим имот – жилищна сграда в етажна собственост, където режимът за ползване на общите части и прилежащи площи в етажна собственост е в правомощията на Общото събрание на етажната собственост. ЗУЕС е нормативно регламентирал регистрирането на етажната собственост и избирането на ръководен орган на ЕС, които да провеждат събрания, на които да се вземат решения, за което да се състави протокол. Неизпълнението на това задължение е в нарушение на ЗУЕС, поради което никой не може да черпи права от неправомерното поведение на ЕС и да се позовава на него. Ако е имал съгласието на останалите живущи, жалбоподателят е следвало да поиска писменото им съгласие и едва тогава да предприема действия, свързани с поставяне на камера за наблюдение.

И на последно място, оспорваното решение съответства и на целта на закона, а именно да бъдат защитени правата на физическите лица при обработването на личните им данни.

Предвид горното, съдът намира жалбата за неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Водим от горното, Административен съд София-град, II-ро отд., 28-ми състав

ОТХВЪРЛЯ жалбата О. Ч. Й., против Решение № ППН-01-748/2020/13.05.2022г., издадено от Комисия за защита на личните данни. РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд на Република България. Препис от решението да се връчи на страните и заинтересованите лица на основание чл.137 от АПК.

СЪДИЯ